

Valitus Pelkosenniemen-Savukosken kansanterveystyön kuntayhtymän ympäristöterveyslautakunnan päätöksestä myöntää Oulangan Murske Ay:lle maa-aines- ja ympäristölupa.

Vaasan hallinto-oikeus

PL 204, 65101 Vaasa

vaasa.hao@oikeus.fi

Viite

Pelkosenniemen-Savukosken kansanterveystyön kuntayhtymän ympäristöterveyslautakunnan 29.6.2021 § 76 Liite 3a päätös myöntää Oulangan Murske Ay:lle maa-aines- ja ympäristölupa. Salla.

Asia

Valitus viitekohdassa mainitusta ympäristöterveyslautakunnan lupapäätöksestä 29.6.2021 § 76 Liite 3a.

Määräpäivä

Lupapäätöksen liitteenä olevan valitusosoitusohjeen mukaan määräpäivä on 11.08.2021.

Valittajat

Suomen luonnonsuojeluliiton Lapin piiri ry.

Sari Hänninen
Puheenjohtaja

Mika Flöjt
Toiminnanjohtaja

Pro Kutsa ry, yhdistyksen toimialue on Salla.

Vesa Haataja
Puheenjohtaja

Villilohi ry, valtakunnallinen yhdistys vaelluskalojen ja virtavesien puolesta

Mika Suutari-Jääskö
puheenjohtaja

Valittajien yhteinen yhteyshenkilö asiassa on (prosessiosoite):

Mika Flöjt
toiminnanjohtaja
+358 40 823 2443
Piirin sähköposti: lappi@sl.fi tai lapinpiiri@gmail.com

Suomen luonnonsuojeluliiton Lapin piiri ry
Rovakatu 23, huone 219
96100 Rovaniemi

Valitus Pelkosenniemen-Savukosken kansanterveystyön kuntayhtymän ympäristöterveyslautakunnan lupapäätöksestä

Suomen luonnonsuojeluliiton Lapin piiri ry, Pro Kutsa ry ja Villilohi ry tekevät yhteisen valituksen Pelkosenniemen-Savukosken kansanterveystyön kuntayhtymän ympäristöterveyslautakunnan päätöksestä 29.6.2021 § 76 Liite 3a myöntää Oulangan Murske Ay:lle maa-aines- ja ympäristölupa Sallaan.

Jaottelemme valituskirjelmämme seuraavasti:

Asianosaisuus

Valituksen yleiskuvaus

Valituksen yksityiskohtaiset perustelut

Vaatimukset

Asianosaisuus

Suomen luonnonsuojeluliiton Lapin piiri ry on rekisteröity yhdistys, jonka kotipaikka on Rovaniemi.

Suomen luonnonsuojeluliiton Lapin piiri ry:n sääntöjen 2 §:n mukaan yhdistyksen tarkoituksena on edistää luonnon- ja ympäristönsuojelua sekä vaalia kulttuuriperintöä ja koota yhteen tätä tarkoitusta ajavia yhteisöjä ja kansalaisia. Lapin piiri ry toimii yhdyssiteenä näiden ja Suomen luonnonsuojeluliiton välillä.

Suomen luonnonsuojeluliiton Lapin piiri ry:llä on ympäristönsuojelulain 191 §:n 1 momentin kohdan 2) mukainen valitusoikeus kyseiseen päätökseen sekä maa-aineslain 20 a §:n 1 momentin kohdan 3) mukainen valitusoikeus kyseiseen päätökseen.

Pro Kutsa ry on Suomen luonnonsuojeluliiton Lapin piirin paikallinen rekisteröity yhdistys, jonka toimialue on Salla.

Pro Kutsa ry:llä on ympäristönsuojelulain 191 §:n 1 momentin kohdan 2) mukainen valitusoikeus kyseiseen päätökseen sekä maa-aineslain 20 a §:n 1 momentin kohdan 3) mukainen valitusoikeus kyseiseen päätökseen.

Villilohi ry on rekisteröity yhdistys, joka on perustettu palauttamaan vaelluskalat suomalaisiin jokiin. Yhdistys toimii vaelluskalakantojen puolustajien verkostona ja vaelluskalojen sekä vesiluonnon puhtauden edunvalvojana koko Suomessa. Villilohi ry:n kotipaikka on Rovaniemi.

Villilohi ry:llä on ympäristönsuojelulain 191 §:n 1 momentin kohdan 2) mukainen valitusoikeus kyseiseen päätökseen sekä maa-aineslain 20 a §:n 1 momentin kohdan 3) mukainen valitusoikeus kyseiseen päätökseen.

Valituksen yleiskuvaus

Muistutuksessa lupahakemuksen kuulutukseen katsoimme, että lupahakemus lähinnä perustuu hakijan väitteeseen ettei haitallisia vaikutuksia louhinnasta, räjäytyksistä, kiviainesten käsittelystä ja kuljetuksista aiheutuisi ympäristöön, vesistöön ja luontoon, ilman riittäviä selvityksiä luvan myöntämisedellytysten täyttymisen osoittamiseksi. Katsomme, ettei lupapäätöksessä ole osoitettu muistutuksemme perusteluja perusteettomiksi tai virheellisiksi, ja että lupapäätös on annettu riittämättömiin selvityksiin perustuen.

Muistutuksessa katsoimme, että louhos- ja kiviaineksen varastointialueen valumavesiä hakija kuvailee hulevesinä, eikä ole esittänyt selvityksiä miten louhittavan kallion haitalliset mineraalit ja räjähdysaineet liukenevat ja vaikuttavat valumavesien ominaisuuksiin, ja kuinka etäälle valumavesien vaikutus ulottuu. Katsomme, ettei lupapäätöksessä ole osoitettu muistutuksemme perusteluja perusteettomiksi tai virheellisiksi, ja että lupapäätös on annettu riittämättömiin selvityksiin perustuen.

Muistutuksessa katsoimme, ettei luvanhakija ole lupahakemuksessaan esittänyt luvan myöntämisedellytysten täyttymisen osoittamiseksi riittäviä luotettavia selvityksiä (tosiasiassa ei ole esittänyt minkäänlaisia selvityksiä) siitä, että kyseinen kalliokiviaines olisi ympäristö- ja ympäristöterveysvaikutuksiltaan haitatonta, minkä johdosta katsoimme ettei luvan myöntämisedellytykset täyty.

Katsomme, ettei lupapäätöksessä osoiteta lupahakemuksessa esitetyn luvan myöntämisedellytysten täyttymisen osoittamiseksi riittäviä selvityksiä, eikä lupaviranomainen lupapäätöksessä osoita oikeusperusteltaan pätevästi muistutuksemme perusteluja perusteettomiksi tai virheellisiksi.

Katsomme, että lupaviranomainen on tehnyt lupapäätöksen riittämättömiin selvityksiin perustuen, jonka vuoksi lupapäätös on kumottava ja hakijan lupahakemus hylättävä.

Valituksen yksityiskohtaiset perustelut

1. Louhittavan kalliokiviaineksen ympäristöominaisuuksia ei luvanhakija lupahakemuksessaan osoita selvitetyn luvan myöntämisedellytysten täyttymisen osoittamiseksi.

Muistutuksessa katsoimme, ettei luvanhakija lupahakemuksessaan eikä myöskään lupaviranomainen kuulutusasiakirjassa ole esittänyt selvityksiä louhittavan kiviaineksen ympäristöominaisuuksista, vaan lupahakemus ja sen kuulutusasiakirja lähinnä perustuu hakijan väitteeseen ettei haitallisia vaikutuksia louhinnasta, räjäytyksistä, kiviainesten käsittelystä ja kuljetuksista aiheutuisi ympäristöön, vesistöön ja luontoon, ilman selvityksiä jotka osoittaisivat väitteen todeksi.

Muistutuksessa katsoimme lisäksi luvanhakija tarkemmin yksilöimättömästi lupahakemuksessaan kuvailevan, että louhoksella ja murskausasemalta

kuljetettaisiin mursketta lähinnä metsäautoteiden tai vastaavien kunnostustöihin, mutta myös toisinpäin, että louhoksella/murskausasemalla käsiteltäisiin myös muualta tuotavaa kiviainesta.

Muistutuksessa katsoimme, ettei kuulutusasiakirjan mukaan lupanhakija ole lupahakemuksessaan esittänyt luvan myöntämisedellytysten täyttymisen osoittamiseksi riittäviä luotettavia selvityksiä (tosiasiassa ei ole esittänyt minkäänlaisia selvityksiä) sen väittämänsä perusteeksi, että kyseinen kalliokiviaines olisi ympäristö- ja ympäristöterveysvaikutuksiltaan haitatonta, joiden puuttuvien selvitysten vuoksi katsoimme ettei luvan myöntämisedellytykset täyty.

Muistutuksen liitteessä 1 esitimme tietoja ennestään tiedossa olevista tutkimusraporttien tiedoista Sarvisuvannon – Venojärven alueella ja laajemmin koko Kuusamon liuskeyvyöhykkeen alueella, joiden tutkimusraporttien tulosten mukaan alueen kallioperässä on ympäristölle haitallisia mineraaleja.

Katsoimme, että muistutuksen liitteessä 1 kuvattujen tutkimusraporttien tietojen perusteilla on ennalta arvioiden perusteltua olettaa, että kyseinen louhittava kalliomainen käsittää useita ympäristölle, ympäristöterveydelle, vesistölle ja ekologiaalle haitallisia aineita, kuten esimerkiksi uraania ja uraanin tytärynuklideja, arseenia sekä asbestin kaltaisia kuitumaisia mineraaleja, joiden esiintymistä tai puuttumista louhittavassa kiviaineksessa ei lupanhakija ole lupahakemuksessaan esittänyt riittäviä selvityksiä.

Katsoimme, ettei lupanhakija lupahakemuksessaan ole esittänyt riittäviä selvityksiä louhittavan kalliokiviaineksen ympäristöominaisuuksien selvittämistä luvan myöntämisedellytysten täyttymisen osoittamiseksi ympäristönsuojelulain 39 §:n 2 momentin velvoittamalla tavalla.

Katsoimme myös, ettei lupaviranomainen lupahakemuksen kuulutusasiakirjassa ole esittänyt selvityksiä tehdyn louhittavan kalliokiviaineksen ympäristöominaisuuksien selvittämiseksi.

2. Lupanhakija ei vastineessaan muistutukseen osoita oikeusperusteltaan pätevästi muistutuksemme yksityiskohtaisia perusteluja perusteettomiksi tai virheellisiksi.

Erikseen huomautamme, ettei lupaviranomainen ole liittänyt Oulangan Murske Oy:n muistutukseen antaman vastineen liitteitä 2 ja 3 suoraan lupapäätökseen, vaikka viittaa lupapäätöksen perusteluissa niihin, vaan on liittänyt ne erilliseen lupapäätöksen liitteeseen 3.

Kyseisen Oulangan Murskeen muistutuksemme antaman vastineen liitteet olemme saaneet käyttöömmme lupaviranomaiselta vasta erikseen pyytämällä.

2.1. Lupanhakija Oulangan Murske Oy ei vastineessaan muistutukseen osoita lupahakemukseensa sisältyneen luvan myöntämisedellytysten

täyttymisen osoittamiseksi riittävät selvitykset louhittavan kalliokiviaineksen ympäristöominaisuuksista.

2.1.1. Luvanhakija ei osoita luvan myöntämisedellytysten täyttymistä selvitetyn

Muistutuksessa katsoimme, **ettei luvanhakija ole lupahakemuksessaan esittänyt luvan myöntämisedellytysten täyttymisen osoittamiseksi riittäviä luotettavia selvityksiä** (tosiasiassa ei ole esittänyt minkäänlaisia selvityksiä) siitä, että kyseinen louhittava kalliokiviaines olisi ympäristö- ja ympäristöterveysvaikutuksiltaan haitatonta, minkä johdosta katsoimme ettei luvan myöntämisedellytykset täyty.

Katsomme, että vastineessa muistutukseen luvanhakija jättää ottamasta huomioon sen ympäristönsuojelulain 39 §:n 2 momentin velvoitteen, että lupahakemukseen on liitettävä lupaharkinnan kannalta tarpeellinen selvitys toiminnasta, sen vaikutuksista, asianosaisista ja muista merkityksellisistä seikoista.

Muistutuksemme koski juuri sitä, ettei luvanhakija ole lupahakemuksessa esittänyt riittäviä selvityksiä luvan myöntämisedellytysten täyttymisen osoittamiseksi louhittavan kiviaineksen ympäristöominaisuuksista – ja vaikutuksista eikä toiminnasta aiheutuvista ympäristö- ja vesistövaikutuksista kokonaisuutenaan.

Katsomme, että luvanhakija vastineessaan pyrkii ohittamaan oman vastuunsa lupahakemuksen oikeellisuudesta ja riittävydestä (tässä tapauksessa puutteellisesta lupahakemuksesta) ja pyrkii vierittämään vastuuta lupaviranomaiselle lausumalla, että lupaviranomainen vastaa kuulutuksen lainvoimaisuudesta.

2.1.2. Luvanhakija ei osoita kalliokiviaineksen ympäristöominaisuuksia selvitetyn

Vastineensa kohdassa 2. luvanhakija väittää harhauttavasti, että *"Kalliokivestä on otettu (07.07.2020) kattava otanta näytekiviä joista on teetetty mm. Los Angeles testi 13.07.2020 KiviHyvölä OY"*

Erikseen huomautamme, että kyseisen "los Angles testin" testausraportin on luvanhakija liittänyt erilliseen liitteeseen (liite 2), jota lupaviranomainen ei ole suoraan lupapäätökseensä liittänyt, vaikka siihen raporttiin päätöksensä perusteluissa viittaakin.

Katsomme, että erillisestä lupapäätöksen liitteestä 3) (oikeammin liite 2 lupapäätöksen liitteessä 3) ilmenee luvanhakija teettäneen tutkimuksen (KiviHyvölä Oy) kiviaineksen ominaisuuksista.

Mutta kyseisen tutkimusraportin mukaan tutkittu kiviaines on peräisin koemontusta Kuusamosta (eikä suinkaan Sallasta), ja sille kiviäytteelle tehty tutkimus on kyseisen kiviaineksen mekaanisia ja fysikaalisia ominaisuuksia kuvaava ns. Los Angeles -testi, jolla saadaan selville kiviaineksen lujuus- ja kulutuskestävyyttä ilmaiseva arvo. Se testi ei siis selvitä kyseisen näytteen ympäristöominaisuuksia.

Painotamme erityisesti (koska lupaviranomainen on päätöksensä perusteluissa viitannut tähän luvanhakijan teettämään testiin), että kyseinen kesällä 2020 tehty testi ei koske nyt haetun kivilouhoksen kiviainesta (ei ainakaan ole osoitettu koskevan), eikä kyseinen testi myöskään osoita kiviaineksen ympäristöominaisuuksia, joten luvanhakijan vastineenaan esittämä kyseinen tutkimusraportti ei osoita muistutuksemme perusteluja tältä osin perusteettomaksi tai virheelliseksi, vaan päinvastoin katsomme sen osoittavan, ettei luvanhakija ole selvittänyt lupahakemuksen kohteena olevan kiviaineksen ympäristöominaisuuksia eikä ole lupahakemuksessaan sellaisia ympäristöominaisuusselvityksiä esittänyt luvan myöntämisedellytysten täyttymisen osoittamiseksi, eikä esitä sellaisia selvityksiä myöskään vastineessaan muistutukseen.

Katsomme lisäksi, että esittäessään vastineena muistutukseen *kalliokivestä otetun kattava otanta näytekiviä*, osoittamatta kyseisten näytekivien tosiasiallisesti olevan hakemuksen mukaiselta louhosalueelta, on luvanhakijan vastinetta pidettävä tältä osin harhauttavana.

Vastineensa kohdassa 2. luvanhakija väittää lisäksi harhauttavasti, että:

'Säteilyarvot on todettu geigermittarilla heinäkuussa 2020 0.09-0.1 $\mu\text{Sv/h}$, luonnon taustasäteily Suomessa on 0,04-0,30 $\mu\text{Sv/h}$. Kiviaineksesta on teetetty rakennusmateriaalin radioaktiivisuusmittaus Stukilla. Raportin mukaan kiviaines käy kaikkien rakentamiseen. Säteilyarvot kiviainenäytteessä vastaavat tavanomaisia Suomen kallioperästä mitattuja arvoja. (liite 2).

Kyseinen luvanhakijan vastineen liitteen 2 on lupaviranomainen liittänyt lupapäätöksen erilliseen liitteeseen 3., joka on erikseen pyydyttävä lupaviranomaiselta.

Painotamme erityisesti (koska lupaviranomainen on päätöksensä perusteluissa viitannut tähän luvanhakijan teettämään säteilyarvot mittaukseen STUK:illa), että kyseinen toukokuussa 2021 tehty mittaus ei koske nyt haetun louhoksen kalliokiviainesta (ei ainakaan ole osoitettu koskevan), vaan tutkimusraportin mukaan mittaus koski **täyttösoraa**, eikä **paikkaa mistä kyseinen täyttösora on otettu ole ilmoitettu**.

Katsomme Rakennustieto.fi sivuston sivun 623 "Kiviaineksen valinta ja tilaaminen" perusteella, että kiviainekset luokitellaan "seulottu sora, somero (sorasta valmistetut tuotteet), soramurske, kalliomurske, moreenimurske ja sepele."

Katsomme myös vakiintuneen yleiskielenkin mukaan "täyttösoran" ja kalliosta louhitun "kiviaineksen" olevan kaksi eri asiaa, jonka vuoksi katsomme luvanhakijan lausuvan vastineessaan harhauttavasti, että *"kiviaineksesta on teetetty rakennusmateriaalin radioaktiivisuusmittaus STUK:illa."*

Katsomme myös, että STUK:in tutkimusraportista ilmenee täyttösoralle tehdyn gammaspektrometrinen mittaus (siis gammasäteilyn

määrittäminen), ja tuloksena esitetyn tunnistettujen säteilylähteiden kalium-40, torium-232 sekä radium-226 gammasäteilyarvoja.

Katsomme oleelliseksi, että uraani ja uraanin hajoamistuotteet ovat pääasiassa alfa- ja beetasäteileviä aineita, eivätkä siten ilmene gammasäteilymittauksin. Gammasäteilyarvoista olisi kylläkin laskennallisesti pääteltävissä näyteaineessa olevien lähtöaine uraanin ja uraanin tytärnuklidien pitoisuudet, mutta koska lupanhakija ei ole sellaista selvitystä STUK:ilta tilannut, ei sitä tietenkään ole tehty, tai ainakaan lupanhakija ei sellaista tutkimusraporttia esitä.

Katsomme, että lupanhakija vastineensa liitteessä 2 esittämän gammaspektrimittauksen tuloksella ei voi osoittaa, että lupahakemuksen kohteena oleva kallioperä olisi haitatonta (ei ole osoitettu kyseisen "täyttösoran" edes olevan lupahakemuksen kallioperää) eikä myöskään kyseinen STUK:ilta tilattu gammasäteilytutkimus osoita näytteeseen mahdollisesti sisältyviä alfasäteileviä uraanipitoisuuksia (ei ainakaan ole osoitettu niitä selvitetyn).

Edellä kuvattuun viitaten katsomme, ettei lupanhakija harhauttavan luontoisella vastineellaan osoita louhittavan kiviaineksen ympäristöominaisuuksia riittävästi selvitetyn lupahakemuksessa lupan myöntämisedellytysten täyttymisen osoittamiseksi, eikä myöskään harhauttavan luontoisella vastineellaan muistutukseen osoita louhittavan kiviaineksen ympäristöominaisuuksia ja -vaikutuksia haitattomiksi.

Edellä kuvattuihin perusteluihin viitaten katsomme lupanhakijan harhauttavan luonteisen vastineen perusteettomaksi ja pätemättömäksi osoittamaan lupan myöntämisedellytysten täyttymistä.

2.1.3. Lupanhakija ei osoita ympäristön ominaisuuksia tai herkkyksiä selvitetyn.

Muistutuksessa katsoimme, ettei lupanhakija ole lupahakemuksessa riittävästi selvittänyt hankealueen ympäristön ominaisuuksia ja herkkyksiä kivilouhimon ja -murskaamon vaikutuksille.

Viittasimme äärimmäisen uhanalaiseen Oulangan vaellustaimeneen, Ylä-Oulankajoen merkittäväksi valtakunnalliseksi maisemaksi -aloitteeseen, Oulangan kansallispuiston laajennushankkeisiin, sekä suunnittelussa olevaan Oulangan kierros retkeilyreittiin.

Katsomme, että lupanhakija vastineensa kohdassa 3. lausuu vähätellen, kuin lupanhakijan ei tarvitsi kyseisenlaisia asioita selvittää lupahakemuksensa perusteeksi. Lupanhakija väittää perusteettomasti kuin kyseiset ympäristön ominaisuuksien selvitys ja herkkyys toiminnan vaikutuksille olisivat tulleet selvitetyn ottamissuunnitelman kohdassa 6.

Katsomme hakijan väitteen perusteettomaksi erityisesti siksi, ettei louhittavan ja murskattavan kiviaineksen ympäristöominaisuuksia ole osoitettu selvitetyn, louhinnan ja murskauksen vaikutusalueen laajuutta ei ole määritetty vesistö- eikä pölyvaikutuksiltaan, louhittavan murskeen

levitysmääriä alueen tieverkostolle ei ole määritetty, eikä kyseisten levitettävien murskeiden valumavesien ympäristöominaisuuksia ole selvitetty eikä edes aiottu selvittää ja tarkkailla.

2.1.4. Luvanhakija ei osoita tiestölle levitettävän kiviaineksen ja sen valumavesien ympäristövaikutuksia selvitetyn.

Muistutuksessa katsoimme, että hakemus lähinnä perustuu hakijan väitteeseen ettei haitallisia vaikutuksia louhinnasta, räjäytyksistä, kiviainesten käsittelystä ja kuljetuksista aiheutuisi ympäristöön, vesistöön ja luontoon.

Katsomme, että vastineensa kohdassa 4. luvanhakija selostaa, että louhittavaa kalliokiviainesta sekä muualta tuotavaa kiviainesta käytetään metsäautoteiden rakentamisiin ja kunnossapitoihin (10, 5 km + 4,8 km + 34,7 km).

Katsomme oleelliseksi, että koko louhittava kalliokiviaines (jonka ympäristöominaisuuksia ei ole osoitettu selvitetyn) levitetään kymmenien kilometrien alueelle metsäteiden pintaan, josta sulamis- ja sadevesien vaikutuksesta kiviaineksesta valumavesiin liukenevat haitalliset aineet leviävät ympäristöön ja lopulta Oulankajokeen. Eikä tällaista ympäristö- ja vesistövaikutusta ole lupahakemuksessa ollenkaan selvitetty, eikä luvanhakija vastineessaankaan sellaista selvitä.

Katsomme, ettei luvanhakija lupahakemuksessaan eikä vastineessaan muistutukseen osoita, että tällaisen metsätiestölle levitettävän kiviaineksen ympäristö- ja vesistövaikutukset olisi selvitetty, tai että sellaiset ympäristövaikutukset olisi jollain luvanhakijan toimilla estetty syntymästä, jonka vuoksi katsomme ettei luvan myöntämisedellytysten täyttymistä ole osoitettu ympäristönsuojelulain 1 §:n ja 39 §:n velvoitteiden mukaisesti kokonaisuutenaan.

2.2. Luvanhakija Oulangan Murske Ay esittää vastineenaan hankkimansa kaivosyhtiö Latitude 66 Cobalt Oy:n paikkansapitämättömiä väitteitä sisältävän lausunnon.

Muistutuksen liitteessä 1. esitimme tietoja ennestään tiedossa olevista tutkimusraporttien tiedoista Sarvisuvannon – Venojärven alueella ja laajemmin koko Kuusamon liuskevyöhykkeen alueella. Katsoimme, että muistutuksen liitteessä 1 kuvattujen tutkimusraporttien tietojen perusteilla on ennalta arvioiden perusteltua olettaa, että kyseinen louhittava kallioaines käsittää useita ympäristölle, ympäristöterveydelle, vesistölle ja ekologialle haitallisia aineita, kuten esimerkiksi uraania ja uraanin tytärynuklideja, arseenia sekä asbestin kaltaisia kuitumaisia mineraaleja.

Katsomme ettei luvanhakija Oulangan Murske vastineessaan muistutukseen osoita muistutuksessa ja muistutuksen liitteessä 1 esitettyjä tietoja tutkimusraporteissa osoitetuista alueen kallioperään sisältyvistä haitallisista mineraaleista pätemättömäksi tai virheelliseksi, vaan vastineessaan pelkästään viittaa kaivosyhtiö Latitudeelta hankkimaansa sinänsä paikkansapitämättömiin väitteisiin.

2.2.1. Ruusulan ottoalue sijaitsee Latitude 66 Cobalt Oy:n varausalueella, joka on tällä hetkellä karensissa.

Vastineensa kohdassa 5. Oulangan Murske Ay viittaa hankkimaansa lausuntoon kaivosyhtiö Latitude 66 Cobalt Oy:ltä, jossa lausunnossa Latitude esittää harhauttavia väitteitä muistutuksemme liitteessä 1 esitettyihin tutkimusraporttien tietoihin alueen kallioperän haitallisista mineraaleista.

Huomautamme, ettei kyseistä lupanhakijan hankkimaa lausuntoa kaivosyhtiö Latitude 66 Cobalt Oy:ltä ei lupaviranomainen ole suoraan lupapäätökseensä liittänyt, vaikka päätöksessään viittaa kaivosyhtiö Latituden lausuntoon, vaan lupanhakijan Latitudelta hankkiman lausunnon on lupaviranomainen liittänyt lupapäätöksen erilliseen liitteeseen 3 (joka on pyydettyä lupaviranomaiselta erikseen).

Lupanhakijalle antamassaan lausunnossa kaivosyhtiö Latitude väittää perusteettomasti, ettei kaivosyhtiöllä olisi mitään voimassa olevia tai rauenneita varauksia kyseisellä alueella.

Katsomme, että erikseen pyydetystä erillisestä lupapäätöksen liitteestä 3) (oikeammin liite 3 lupapäätöksen liitteessä 3) ilmenee, että Latitude perustelee väitettään sillä, että:

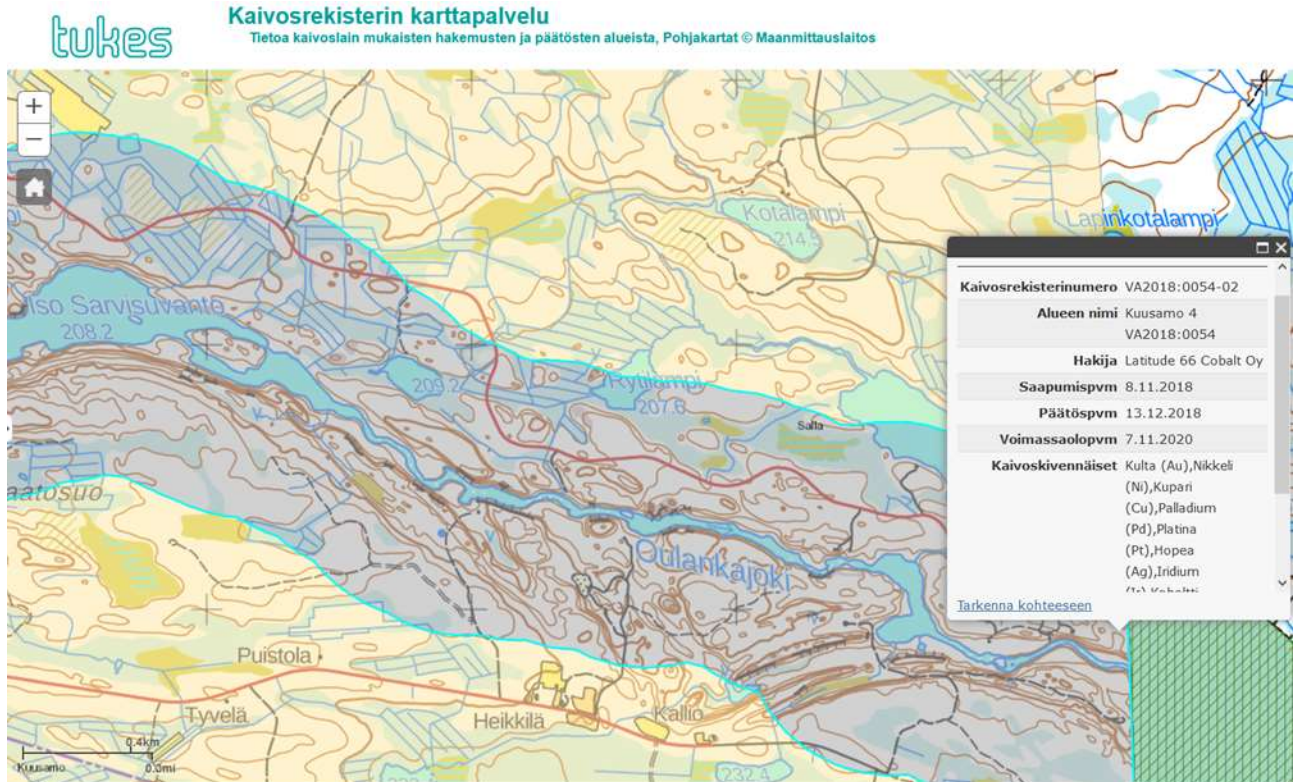
”Lupahakemusta koskeva kohde sijaitsee suojavyöhykkeellä, jonka alueella yhtiö ei varausaikana ole tehnyt malminetsintään liittyvää selvitystyötä. Yhtiö on ilmoittanut Turvallisuus- ja kemikaalivirasto Tukesille, ettei se tee malminetsintää 500 metriä lähempänä Oulankajokea ja toimittanut Tukesille suojavyöhykettä koskevan kartan. (liite 1).

Se, että Tukes ei ole vienyt kaikkia yhtiön toimittamia suojavyöhykkeitä karttapalveluunsa ei ole nyt muistutuksessa mainittujen yhtiöiden asia.”

Kaivosyhtiö Latituden viestintä Jussi Lähde väittää lausunnossaan, että muistuttajat olisivat tosiasioihin perustumattomasti väittäneet muistutuksen liitteessä 1 lupahakemusta koskevan kohteen sijaitsevan Latituden 7.11.2020 rauenneella varausalueella ”Kuusamo 4”, ja että muistutus olisi tältä osin virheellinen, koska Jussi Lähteen mukaan yhtiöllä ei ole mitään voimassa olevia tai rauenneita varauksia kyseisellä alueella.

Kaivosyhtiö Latituden Jussi Lähteen väite on virheellinen. Muistutuksen liitteessä 1 esitimme otteen kaivosrekisterin karttapalvelusta, jossa kyseinen Latituden varausalue ”Kuusamo 4” on merkitty, ja myös siihen Latituden itse ilmoittama alkuperäisestä varausalueestaan luopuma alue (jota Jussi Lähde nimittää suojavyöhykkeeksi) tummennetulla merkinnällä on karttaan merkitty.

Valitus Pelkosenniemen-Savukosken kansanterveystyön kuntayhtymän ympäristöterveyslautakunnan päätöksestä myöntää Oulangan Murske Ay:lle maa-aines- ja ympäristölupa.

Muistutuksen liitteessä 1 esitetty kuva kaivosrekisterin karttaotteesta. Selvennyksenä huomautamme, että karttaotteen tekstilaatikon nuoli osoittaa tuohon tummennettuun alueeseen, joka karttarekisterin merkintäselostuksen mukaan tarkoittaa karensissa olevaa varausaluetta.

Katsomme vastoin kaivosyhtiö Latituden tiedottajan Jussi Lähteen lausunnossaan luvanhakijalle väittämää, että kyseisestä kaivosrekisterin karttaotteesta ei puutu mitään Latituden Tukesille ilmoittamaa tietoa, sillä kyseinen tummennettu alue on Latituden itsensä varauksestaan luopuma-alue (Latituden mainitsema "suojavyöhyke"), josta alueesta luopumisen Latitude on ilmoittanut Tukesille, ja Tukes on kaivoslain velvoitteen mukaisesti merkinnyt kyseisen alueen määrä-ajaksi karenssiin alueesta luopumisen jälkeen.

Kuten muistutuksen liitteessä 1 lausuimme:

"Kyseinen tummalla merkitty varausalue on merkitty karensissa olevaksi, mutta karensiajan aikana alkuperäisen varauksen tehneellä kaivosyhtiöllä on kuitenkin etusijaoikeus uusien kaivoslain mukaisten hakemusten jättämiselle alueelle."

Tätä muistutuksessa esittämämme tulkintaa ei Latituden tiedottaja Jussi Lähde osoita vääräksi, vaan lausunnossaan luvanhakijalle itse virheellisesti ja harhauttavasti väittää kuin kyseiset kaivosrekisterin karttapalvelun tiedot olisi väärin.

Edellä kuvattuun viitaten katsomme vastoin Latituden väittämää, että haettu louhos- ja murskausalue sijaitsee Latituden alkuperäisellä

varausalueella, josta Latitude on luopunut myöhemmin ilmoittamansa "suojavyöhykkeen" osalta, mutta joka suojavyöhyke-alue on kaivoslain mukaisesti luopumisen jälkeen karensissa, jonka aikana kaivosyhtiöllä on edelleen etusijaoikeus alueen kaivoslain alaisiin hankkeisiin.

Selvennyksen vuoksi lausumme, että emme ole muistutuksessa väittäneet tai vaatineet, että kyseistä Oulangan Murske Ay:n lupahakemusta tulisi käsitellä ja ratkaista kaivoslain velvoitteiden mukaisesti, vaan olemme muistutuksen liitteessä 1 tuoneet kyseisen kaivosyhtiö Latituden kaivoslain mukaiset varaus- ja karensialueen tiedoksi huomioitavaksi ja huomioonotettavaksi tiedoksi osoitukseksi siitä, että kaivosyhtiö on kiinnostunut alueesta nimenomaan kallioperään sisältyvien malmimineraalien vuoksi, mikä virallisesta asiakirjoista saatava tieto on päinvastainen, kuin Oulangan Murske Ay:n lupahakemuksessaan esittämä toteennäyttämätön väite alueen haitattomasta kallioperästä.

Katsomme myös, ettei kaivosyhtiön tiedottaja Jussi Lähde osoita kyseistä muistutuksemme liitteessä 1 esitettyä tietoa Latituden varaus- ja karensialueisiin merkityistä haettavista kaivoskivennäisistä virheelliseksi, vaan pelkästään harhauttavin perustein pyrkii väittämään, ettei Tukes olisi vienyt kaivosrekisteriin kaikkia yhtiön ilmoittamia tietoja.

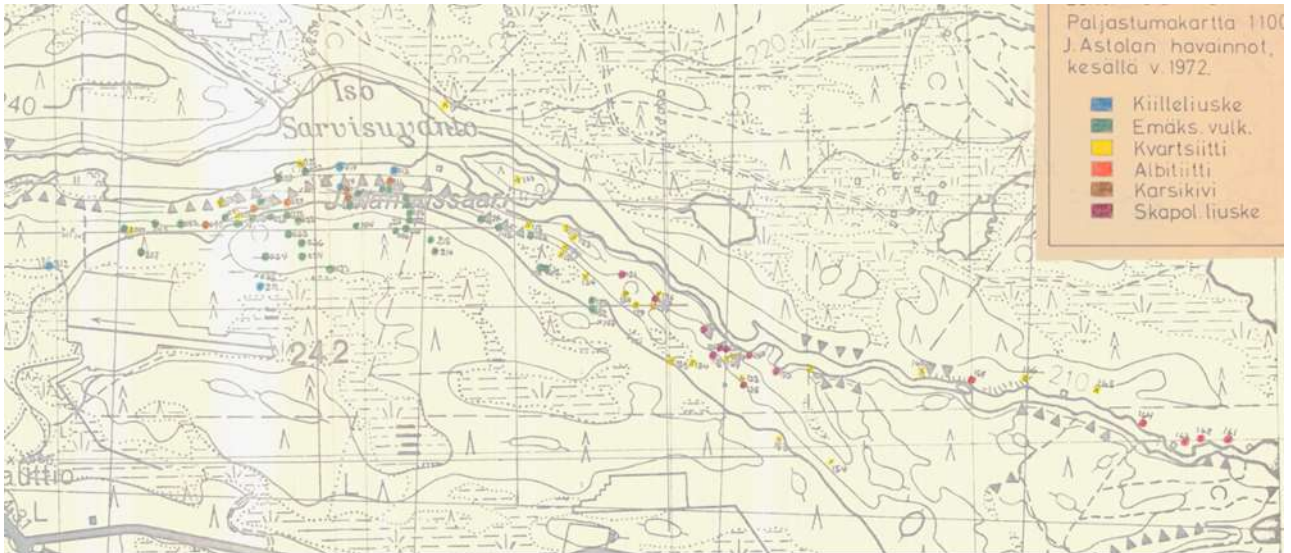
Edellä kuvattuihin perusteisiin viitaten katsomme, etteivät Oulangan Murske Ay vastineessaan eikä kaivosyhtiö Latitude 66 Cobalt Oy lausunnossaan luvanhakijalle osoita muistutuksen liitteen 1. yksilöityjä tietoja alueen virallisissa varaus- ja karensitiedostoissa merkityistä kallioperän kaivosmineraaleista (jotka tiedot ovat päinvastaisia kuin luvanhakijan väite haitattomasta kallioperästä) perusteettomiksi tai virheellisiksi, vaan päinvastoin kaivosyhtiö Latitude harhauttavalla lausumallaan osoittaa muistutuksemme liitteen 1. tämän kohdan perustelut oikeiksi.

2.2.2. Rautaruukki Oy:n uraaninetsintätutkimusraportit Sallan – Kuusamon alueella 1972

Viittaamme muistutuksemme liitteen 1 selostukseen, jossa esitettiin KTM:n atomien energian rauhanomaisen käytön edistämisrahoilla tuettua Rautaruukki Oy:n uraaninetsintää usean vuoden ajalla Sallassa ja Kuusamossa.

Katsomme, että kyseisestä Rautaruukki Oy:n tutkimusraportista KTM:lle vuonna 1972 tehdyistä tutkimuksista käy ilmi, että Sallassa Oulangan Ahvenojalla jatkettiin vuoden 1971 kairaustutkimuksia, joissa kaivettiin havaituissa säteilypaikoissa kallio esiin, ja todettiin kairauksin noin 4 km pituisella tutkitulla alueella paikoin korkeita uraanipitoisuuksia, ja kyseisen radioaktiivisuuden todettiin liittyvän albitiitteihin sekä joihinkin liuskeisiin tai karsimaisiin kiviin.

Valitus Pelkosenniemen-Savukosken kansanterveystyön kuntayhtymän ympäristöterveyslautakunnan päätöksestä myöntää Oulangan Murske Ay:lle maa-aines- ja ympäristölupa.

Katsomme, että Rautaruukki Oy:n tutkimusraporttien mukaan on kyseisellä laajalla alueella havaittu kallioperän pintaan ulottuvia uraanipitoisuuksia, mutta niiden vähäisten tutkimusten vuoksi ei Rautaruukki pystynyt määrittämään sellaista laajaa yhtenäistä uraanimalmiota, johon olisi mahdollista perustaa KTM:n tuolloin havittelemaa uraania tuottavaa kaivosta.

Mutta katsomme Rautaruukin tutkimusraportin osoittavan uraania alueen kallioperän pintakerroksissa olevan.

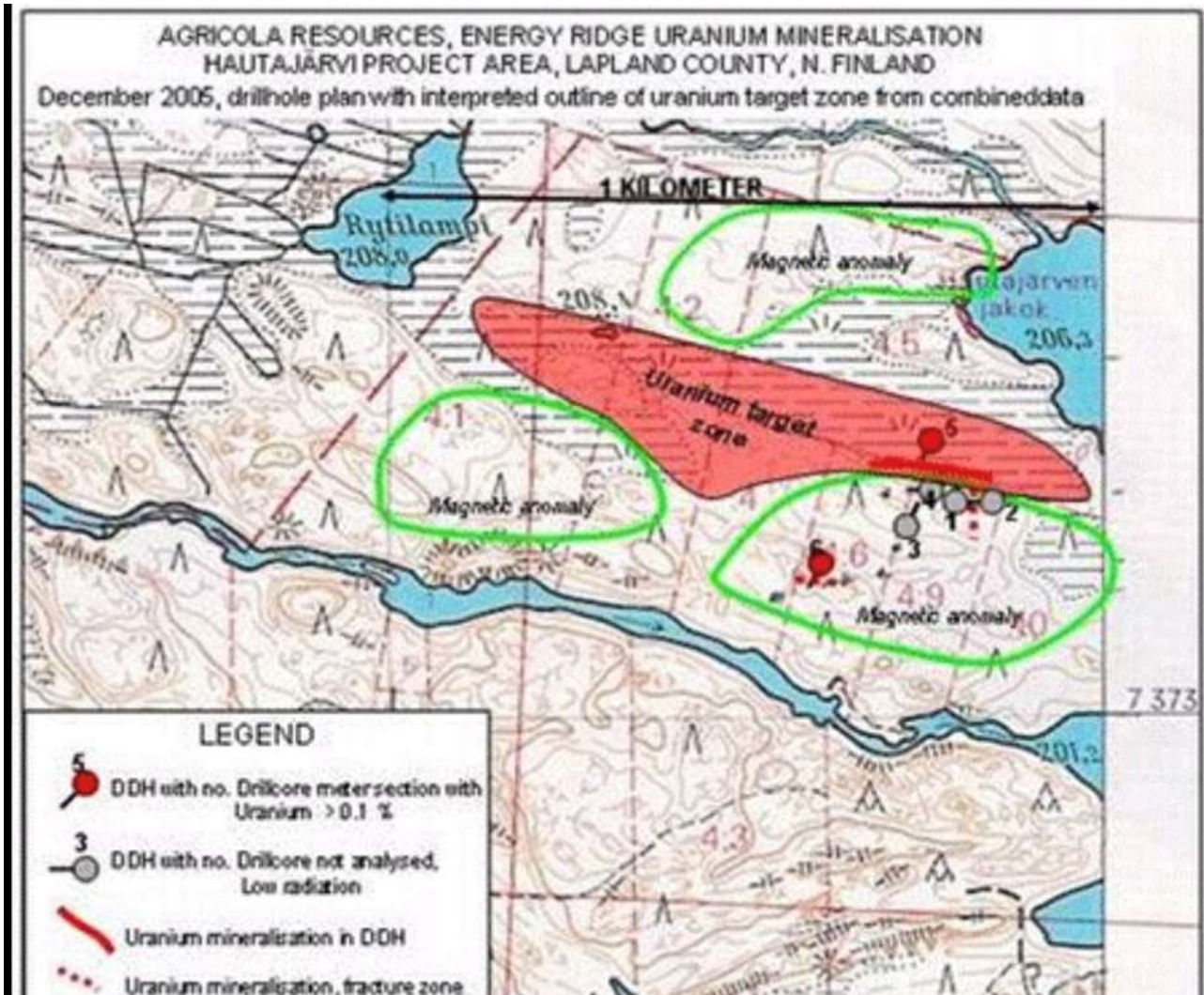
Katsomme Rautaruukki Oy:n tutkimusraportin osoittavan alueen kallioperässä ja kallion pintakerroksissa olevan ympäristövaikutusten ja ekologian kannalta haitallisia uraanipitoisuuksia, jotka tutkimusraporttien tiedot ovat päinvastaisia kuin nyt käsillä olevassa lupahakemuksessa luvanhakija väittää kallioperän haitattomuudesta.

Katsomme, ettei luvanhakija Oulangan Murske eikä myöskään kaivosyhtiö Latitude lausunnossaan luvanhakijalle osoita kyseisiä muistutuksemme liitteessä 1. esitettyjä tutkimusraporttien tietoja alueen kallioperän pintaan asti sisältyvistä haitallisista uraanimineraaleista perusteettomiksi tai virheellisiksi.

2.2.3. Agricola Resourcesin Sallan Rytilammen - Venojärven alueella suorittamien laittomien uraanikairausten raportit

Muistutuksen liitteessä 1. katsoimme kaivosyhtiö Agricola Resources vuonna 2005 tehneen Rytilammen ja Venojärven alueen uraanikairauksia, vaikka lupaa niille kairauksille ei ollut. Agricola esitteli kairaustuloksiaan Lontoossa jo marraskuussa 2005.

Valitus Pelkosenniemen-Savukosken kansanterveystyön kuntayhtymän ympäristöterveyslautakunnan päätöksestä myöntää Oulangan Murske Ay:lle maa-aines- ja ympäristölupa.

Muistutuksen liitteessä 1. toimme tiedoksi myös Sallan kunnanhallituksen päätöksen 26.2.2007 62 §.

Katsomme kaivosyhtiö Agricolan Lontoossa 2015 esittämän tutkimusraportin osoittavan alueen kallioperässä olevan ympäristövaikutuksiltaan ja ekologian kannalta merkittäviä haitallisia uraanipitoisuuksia, jotka tutkimusraportin tiedot ovat päinvastaisia kuin nyt käsillä olevassa lupahakemuksessa luvanhakija väittää kallioperän haitattomuudesta.

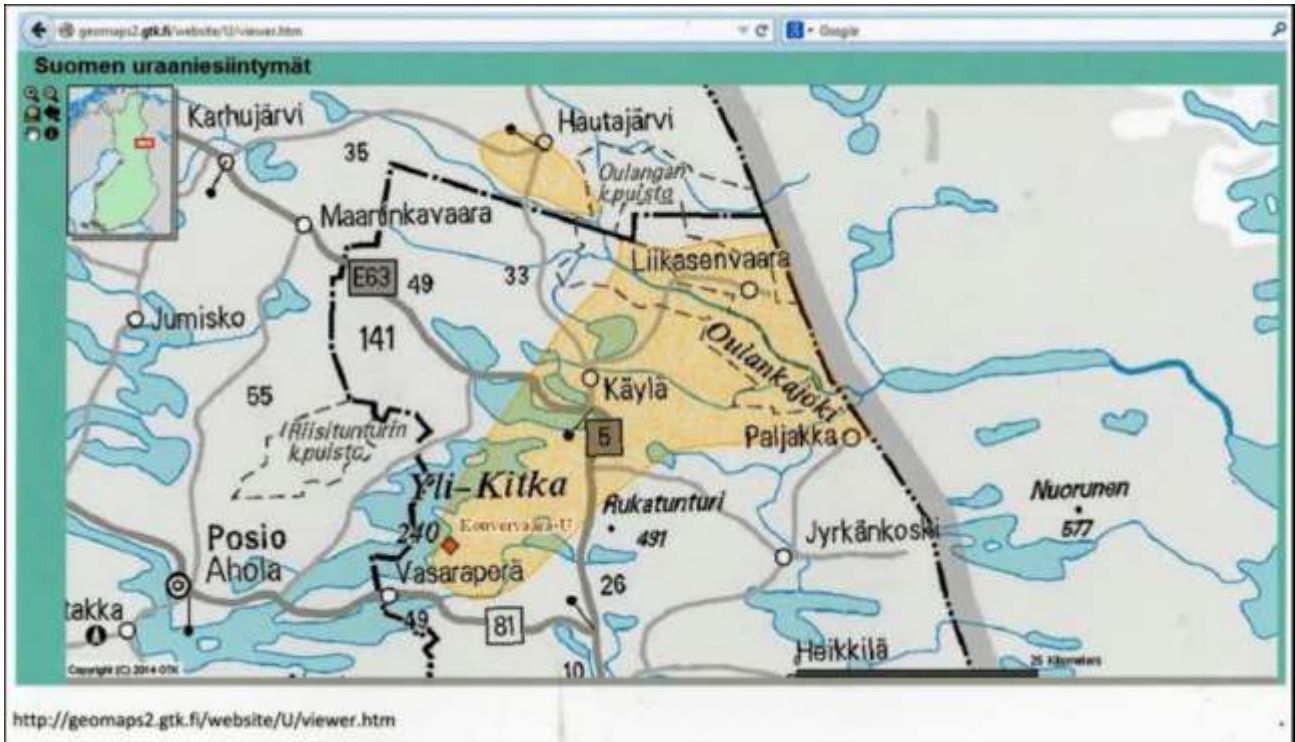
Katsomme, ettei luvanhakija Oulangan Murske vastineessaan eikä myöskään kaivosyhtiö Latitude lausunnossaan luvanhakijalle osoita kyseisiä muistutuksemme liitteessä 1 esitettyjä tutkimusraporttien tietoja alueen kallioperään sisältyvistä haitallisista uraanimineraaleista perusteettomiksi tai virheellisiksi.

2.2.4. Lupahakemuksen mukainen louhinta- ja murskausalue sijaitsee GTK:n määrittämällä Kuusamon uraanivyöhykkeellä

Valitus Pelkosenniemen-Savukosken kansanterveystyön kuntayhtymän ympäristöterveyslautakunnan päätöksestä myöntää Oulangan Murske Ay:lle maa-aines- ja ympäristölupa.

Muistutuksen liitteessä 1. katsoimme lupahakemuksen mukaisen murskausalueen sijaitsevan GTK:n määrittämällä Kuusamon uraanivyöhykkeellä.

Muistutuksessa esitimme GTK:n laatiman Kuusamon uraanivyöhykekartan:

Katsomme, että kyseisestä kartasta ilmenee selkeästi, että Kuusamon uraanivyöhyke ulottuu myös Kuusamon kaupungin rajan ja Sallan Hautajärven kylän väliselle alueelle, eli juuri tuolle alueelle jolle luvanhakija on hakenut kyseistä kiviaineksen louhinta- ja murskausalupaa.

Muistutuksen liitteessä 1 selostimme Kuusamon ja Sallan alueella tehtyjä laajoja uraaninetsintöjä (Outokumpu Oy, GTK sekä Rautaruukki Oy) jo vuodesta 1960 luvulta lähtien.

Mutta yleinen ilmapiiri oli muuttunut atomien energian vastaiseksi, jonka vuoksi GTK eikä Outokumpu Oy enää julkisesti julkistaneet uraanitutkimuksiaan, vaan Kuusamolaisille ja Sallalaisille kerrottiin tutkimuksien tavoitteena olevan kulta.

Mutta virallisena geologisen tiedon kerääjänä ja jakajana ei GTK voinut uraanitutkimusraporttien tiedoistaan täysin vaieta (vaikka olikin Sallan Hautajärven alueen kairausten aliurakoitsijana uraanitiedoistaan vaiennut Sallan kunnalle).

GTK esitti tietonsa Suomen Uraaniesiintymät karttapalvelimessaan, jossa on kuvattu myös kyseinen Kuusamon uraanivyöhyke, joka ulottuu tuonne Sallan Hautajärvelle saakka. Koska kyseinen Suomen uraanivyöhykekarttatiedosto ei laajasti ollut kansalaisten tiedossa ei kyseinen uraanivyöhykekartta laajemmin haitannut kaivosyhtiöitä, ennen kuin Dragon Miningin Juomasuon kaivoshankkeen sekä sen nykyisen

jatkaajan Latitude 66 Cobalt Oy:n toimintojen yhteydessä kyseinen GTK:n Kuusamon uraanivyöhykekartta on muistutusten kautta tullut uudestaan julkisuuteen.

Katsomme GTK:n uraanitutkimusraporttien sekä niihin perustuvasti GTK:n määrittämän Kuusamon uraanivyöhykekartan osoittavan kyseisellä luvanhakijan hakemalla alueella Kuusamon kaupunginrajan ja Sallan Hautajärven välissä olevan ympäristövaikutusten ja ekologisten vaikutusten kannalta merkittäviä haitallisia uraanipitoisuuksia, jotka tiedot ovat päinvastaisia kuin nyt käsillä olevassa lupahakemuksessa luvanhakija väittää kallioperän haitattomuudesta.

Katsomme, ettei luvanhakija Oulangan Murske vastineessaan muistutukseen eikä kaivosyhtiö Latitude lausunnossaan luvanhakijalle osoita muistutuksemme liitteen 1 perusteluja tältä osin perusteettomaksi tai virheelliseksi, vaan päinvastoin kaivosyhtiö Latitude sekavalla ja harhauttavalla lausunnolla luvanhakijalle GTK:n muista kallioperän mineralogista kartoista osoittaa muistutuksen liitteen 1 tiedot tältä osin oikeiksi.

2.2.5. Lausunnossaan luvanhakijalle kaivosyhtiö Latitude tunnustaa toimivansa kaivoslain vastaisesti

Kaivosyhtiö Latitude antaa lausunnon luvanhakija Oulangan Murskeelle, jossa lausunnossaan kannanottona muistutuksen liitteessä 1 esitettyyn, Latitude väittää tekevänsä kaiken malminetsintätyön *”Suomen lainsäädännön mukaisesti joko malminetsintäluvilla tai maanomistajan suostumuksella.”*

Mutta kun Latitude lausunnossaan väittää, että *”Mikäli yhtiöllä on halu tehdä alueella kairaututkimuksia, joiden pohjalta kiviainesta ja sen metallurgiaa voisi tutkia, yhtiö voisi yksinkertaisesti olla yhteydessä alueen maanomistajiin ja pyytäisi heiltä siihen lupaa.”*

Katsomme, että kaivosyhtiö Latitude lausunnollaan todistaa tekevänsä malminetsintää kairauksin vastoin kaivoslain säädöksiä. Viittaamme kaivoslain 7 §:n perusteluihin, joissa selvästi lausutaan:

”Etsintätyötä koskevan säännöksen nojalla tehtävä näytteenotto voisi tapahtua vasaralla, lapiolla, käsin kannettavalla minikairalla tai sahaamalla timanttilaikalla, kun toimenpiteistä ei aiheudu vahinkoa taikka tarpeetonta haittaa tai häiriötä ja näytteenottoa ennakoidaan. Sen sijaan iskuporakalustolla tai kairauskoneella tehtävä näytteenotto taikka kaivinkoneella tehtävät tutkimuskaivannot ja -ojat eivät pykälän mukaan olisi mahdollisia.”

Katsomme kaivoslain 7 §:n perusteluista käyvän selvästi ilmi, että vähäistä näytteenottoa voi tehdä vasaralla, lapiolla, minikairalla, timanttilaikalla, kun ei aiheuteta vahinkoa ja näytteenottoa ennakoidaan. Sitä vähäistä näytteenottoa voi siis tehdä maanomistajan luvalla, ja nimenomaan maanomistajan luvalla hieman laajemmaltakin alueelta kuin 7 §:ssä on

yksilöity. Mutta silloinkin vain noilla haitattomilla malminetsintämenetelmillä.

Mutta kyseisen 7 §:n määritelmän mukaan kairaukset eivät ole vähäisiä ja haitattomia malminetsintämenetelmiä, joten vastoin Latituden väittämää ei kairauksia saa tehdä maanomistajan lupiin perustuen, vaan kairauksiin täytyy hakea virallinen malminetsintälupa.

Latitude lausunnossaan väittää kuin GTK:n tekemät kairaukset "maanomistajan luvalla" sekä Tukesin viranhaltijan lausunnot osoittaisivat Latituden käsityksen oikeaksi. Mutta GTK ei ole toimintojen kaivoslain mukaisuutta arvioiva tai päättävä laitos, vaan itsekin malminetsintää tekevä laitos, jonka toiminnot menevät muiden kaivosyhtiöiden tavoin valituskäsittelyihin oikeusistuimiin, mikäli niitä on tehty lainsäädännön vastaisesti.

Myöskään kaivoslain mukainen hallintoviranomainen Tukes ei ratkaise toteutuksen kaivoslain mukaisuutta, vaikka tulkitseekin kaivoslakia. Kyseisiä maanomistajan luvalla tehtyjä kairauksia (Latituden toteuttamia) on parhaillaan valituskäsittelyissä oikeusistuimissa, joista ne lainvoimaiset tulkinnat kairauksiin maanomistajien luvilla aikanaan saadaan.

Eikä kaivosyhtiö Latitudekaan ole oikea taho antamaan virallista lausuntoa toimintojen kaivoslain mukaisuuksista, vaikka lausunnossaan väittää olevansa taho, jolta asian oikeudellisuuden olisi voinut tarkistaa.

Katsomme vastoin Latituden lausunnossaan väittämää, ettei kairauksia saa tehdä maanomistajien luvalla, vaan niihin kairauksiin tarvitaan viralliset malminetsintäluvat lupamääräyksineen ja vakuusvaatimuksineen jälkihoitotöiden toteutuksen varmistamiseksi, mikäli hakija ei jälkihoitotöitään pysty toteuttamaan.

Katsomme ettei luvanhakija Oulangan Murske vastineellaan eikä kaivosyhtiö Latitude lausunnollaan luvanhakija Oulangan Murskeelle osoita muistutuksen liitteen 1 tämän kohdan perusteluja perusteettomaksi tai virheelliseksi, vaan päinvastoin Latitude virheellisellä ja harhauttavalla kaivoslain tulkinnallaan osoittaa muistutuksen perustelut tältä osin oikeiksi.

2.2.6. Luvanhakija ei ole selvittänyt kallioperän kuitumaisia haitalliset aineita

Muistutuksen liitteessä 1. katsoimme luvanhakijan hakeman louhinta- ja murskausalueen olevan tunnetulla Kuusamon liuskevyöhykkeellä, jota kallioperää on Juomasuon kaivoshankkeen vuoksi tutkittu paljon. Kyseisten tutkimusraporttien mukaan kallioperän geologia vaihtelee runsaasti, mutta siihen sisältyy myös ympäristölle haitallista arseenia sekä kuitumaisia asbestin kaltaisiin aineisiin kuuluvaa tremoliittiä.

Muistutuksen liitteessä 1 katsoimme Kuusamon liuskevyöhykkeen tutkimusraporttien osoittavan alueella olevan ympäristöturvallisuuden ja ekologian kannalta merkittäviä haitallisia aineita, jotka tiedot ovat päinvastaisia kuin nyt käsillä olevassa lupahakemuksessa luvanhakija väittää kallioperän haitattomuudesta.

Katsomme, ettei lupanhakija Oulangan Murske vastineessaan muistutukseen eikä kaivosyhtiö Latitude lausunnossaan lupanhakijalle osoita kallioperän kuitumaisten aineiden esiintymistä tai puuttumista selvitetyn luvan myöntämisedellytysten täyttymisen osoittamiseksi, eivätkä siten osoita muistutuksemme liitteen 1 tämän kohdan perusteluja perusteettomiksi.

3. Lupaviranomainen on tehnyt lupapäätöksen riittämättömiin selvityksiin perustuen

Viittaamme edellä kohdissa 1. ja 2. lausuttuun.

3.1. Lupaviranomainen ei päätöksessään osoita luvan myöntämisedellytysten täyttymisen osoittamiseksi lupanhakijan esittäneen lupahakemuksessaan riittävät selvitykset.

Lupapäätöksessään lupaviranomainen esittää yleisperustelunaan:

”Päätöksen perustelut

Kun toiminta on järjestetty hakemuksen ja lupamääräysten mukaisesti, täyttää se ympäristönsuojelulain, maa-aineslain ja jätelain, sekä niiden nojalla annettujen asetusten vaatimukset ja luvan myöntämisen edellytykset ovat olemassa.

Katsomme, ettei lupaviranomainen edes yritä lausua ja osoittaa, että lupanhakija olisi ympäristönsuojelulain 39 §:n velvoitteen mukaisesti lupahakemuksessaan esittänyt luvan myöntämisedellytysten täyttymisen osoittamiseksi riittävät selvitykset.

3.2 Lupaviranomainen ei lupapäätöksessään osoita ottaneensa huomioon muistutuksemme yksityiskohtaisia perusteluja lupahakemuksesta puuttuvasta louhosalueen kalliokiviaineksen ympäristöominaisuuksien selvittämisestä luvan myöntämisedellytysten täyttymisen osoittamiseksi.

Katsomme, että muistutuksessa ja muistutuksen liitteessä 1 osoitimme yksityiskohtaisesti perustellen, ettei lupanhakija ole lupahakemuksessaan selvittänyt hakemuksen kohteena olevan kalliokiviaineksen ympäristöominaisuuksia eikä siitä aiheutuvia ympäristö- ja vesistövaikutuksia, eikä lupaviranomainen lupapäätöksessään osoita kyseisiä muistutuksemme yksityiskohtaisia perusteluja kalliokiviaineksen todennäköisistä haitallisista ominaisuuksista perusteettomiksi tai virheellisiksi, jonka vuoksi katsomme lupapäätöksen tehdyn riittämättömiin selvityksiin perustuen, ja lupaviranomaisen lupapäätöksessä jättäneen vastaamatta yksityiskohtaisesti perusteltuun muistutukseen.

Katsomme lupaviranomaisen toimineen lupaharkinnassaan ympäristönsuojelulain 48 §:n vastaisesti, joka velvoittaa, että *Lupaviranomaisen on tutkittava ympäristöluvan myöntämisen edellytykset ja otettava huomioon asiassa annetut lausunnot ja tehdyt muistutukset ja mielipiteet. Lupaviranomaisen on muutoinkin otettava huomioon, mitä yleisen ja yksityisen edun turvaamiseksi säädetään.*

3.2.1. Lupaviranomainen väittää perusteettomasti lupapäätöksessään, ettei lupahakemuksen käsittelyssä olisi tapahtunut menettelyvirhettä, eikä hakemusta ole syytä kuuluttaa uudestaan.

Muistutuksessa lausuimme, ettei luvanhakija ole lupahakemuksessaan esittänyt luvan myöntämisedellytysten täyttymisen osoittamiseksi riittäviä luotettavia selvityksiä (tosiasiassa ei ole esittänyt minkäänlaisia selvityksiä) siitä, että kyseinen kalliokiviaines olisi ympäristö- ja ympäristöterveysvaikutuksiltaan haitatonta, minkä johdosta katsoimme ettei luvan myöntämisedellytykset täyty.

Muistutuksessa katsoimme myös, ettei lupahakemuksen kuulutuksesta ilmene, minkä lainsäädännön perusteella lupahakemusta ja siitä annettuja muistutuksia sekä lausuntoja tullaan käsittelemään ja asia ratkaisemaan.

Katsoimme myös, ettei kuulutuksessa ja kuulutusasiakirjassa esitetä yleisen ennakkollisen oikeussuojan turvaamisen kannalta riittäviä selvityksiä, ei myöskään erityislainsäädännön velvoittamia riittäviä selvityksiä hankkeen luvanmyöntämisen edellytysten täyttymisen osoittamiseksi, jotta hankkeen vaikutusalueen asianosaisilla sekä yleisen ympäristöetuuden turvaajaviranomaisella olisi riittävät mahdollisuudet luotettaviin selvitysaineistoihin perustuen lausua kantansa kuulutettuun hakemusasiaan.

Edellä kuvattuun viitaten katsoimme muistutuksessa, ettei kuulutusasiakirja täytä asianosaisten ennakkollisen oikeusturvan turvaamisen tavoitetta, jonka vuoksi asian hallintoviranomaisena toimiva Pelkosenniemen-Savukosken kansanterveystyön kuntayhtymän ympäristöterveyslautakunnan on hallintolain veloitteen mukaisesti poistettava kuulutuksensa, ja kuulutettava asia vasta kun riittävät uudet selvitykset asiasta on hankittu.

Lupapäätöksessä lupaviranomainen lausuu, että:

"Hakemuksen mukaisessa asiassa on kyse maa-aineslupahakemuksen ja ympäristölupahakemuksen yhteiskäsittelystä. Asian käsittelyssä on noudatettu mitä ympäristönsuojelulain 42–45, 84–86 ja 96 §:ssä säädetään. Lisäksi käsittelyssä on noudatettu, mitä maa-aineslain 7 §:n 2 momentissa säädetään lausunnon pyytämisestä. Siten asiassa ei ole tapahtunut menettelyvirhettä, eikä hakemusta ole syytä kuuluttaa uudestaan."

Katsomme lupaviranomaisen perustelun ympäristönsuojelulain 39 §:n, 42 §:n ja 43 §:n vastaiseksi, koska 39 §:n mukaan lupahakemukseen on liitettävä lupaharkinnan kannalta tarpeellinen selvitys toiminnasta, sen vaikutuksista, asianosaisista ja muista merkityksellisistä seikoista.

Tällaista selvitystä ei lupahakemukseen ole liitetty.

Lupaviranomainen on siten kuuluttanut lupahakemuksen, josta puuttuu lupaharkinnan sekä asianosaisten tiedonsaannin kannalta tarpeellinen selvitys toiminnasta ja sen vaikutuksista.

Edellä kuvatun lainvastaisesti puutteellisen lupahakemuksen kuuluttamisesta moitimme muistutuksessa, ja katsoimme, että asian hallintoviranomaisena toimiva Pelkosenniemen-Savukosken kansanterveystyön kuntayhtymän ympäristöterveyslautakunnan on hallintolain veloitteen mukaisesti poistettava virheellinen kuulutuksensa, ja kuulutettava asia vasta kun riittävät uudet selvitykset asiasta on hankittu.

Katsomme, ettei lupaviranomainen lupapäätöksessään osoita kyseistä muistutusperustetta perusteettomaksi, ei osoita lupahakemuksessa esitetyn riittävät selvitykset luvan myöntämisedellytysten täyttymisen osoittamiseksi, eikä osoita että olisi selvittänyt lupahakemuksen täyttävän ympäristönsuojelulain veloitteet ennen lupahakemuksen kuuluttamistaan.

Edellä kuvattuun viitaten katsomme lupaviranomaisen perusteettomasti ja oikeudellisesti pätemättömästi väittävän *"Siten asiassa ei ole tapahtunut menettelyvirhettä, eikä hakemusta ole syytä kuuluttaa uudestaan."*

3.2.2. Lupaviranomainen lupapäätöksessä virheellisesti väittää, ettei käytettävän maa-aineksen käyttökohteet kuulu maa-aines- ja ympäristöluvan käsittelyn piiriin, joten niitä ei tutkita osana lupapäätöstä.

Viittaamme edellä kohdassa 2.1.4. lausuttuun, että kyseinen alueen tieverkostolle levitettävä kalliomurske (määrältään ja ympäristöominaisuuksiltaan) tulee olla oleellinen seikka arvioitaessa haettavan lupahakemuksen luvan myöntämisedellytysten täyttymistä huomioiden ympäristönsuojelulain 1 §:n 1 momentin kohdan 4) velvoite tehostaa ympäristöä pilaavan toiminnan vaikutusten arviointia ja huomioon ottamista kokonaisuutena.

Katsomme, ettei luvanhakija lupahakemuksessaan ole tällaista toiminnan vaikutusten arviointia kokonaisuutenaan ole tehnyt, vaan on vain väittänyt kalliokiviaineksen olevan haitatonta, ja selostanut vain tuon harmittoman kalliolouhoksen valumavesien valumista Ryttilammen suuntaan, kuin muita ympäristövaikutuksia ei olisikaan, esimerkiksi kyseisen kalliomurskeen tiestölle levitetyn valumavesien suhteen.

Katsomme, että lupaviranomainen lupapäätöksessä vastoin ympäristönsuojelulain 1 §:n 1 momentin kohdan 4) veloitetta väittää, kuin ympäristöä pilaavan toiminnan vaikutusten arviointia ja huomioon ottamista ei tarvitsikaan arvioida kokonaisuutenaan.

Viittaamme lupaviranomaisen antamaan lupamääräykseen 27:

27. Laskeutusaltaista pois johdettavista vesistä on otettava vesinäyte ennen toiminnan alkamista sekä murskaus- ja luohintavuosien aikana ylivirtaamakausiona keväällä ja syksyllä ulkopuolisen näytteenottajan toimesta.
Näyte tulee tutkituttaa akkreditoitussa laboratoriossa. Vesinäytteestä tulee tutkia seuraavat muuttujat: antimoniipitoisuudet, sameus, kiintoaine, kokonaistyyppi, ammoniumtyppi ja nitraattityppi, pH, kloridi, sähkönjohtavuus, CODMn, rauta, sulfaatti ja arseeni sekä öljyhiilivedyt (C10-C40).

Katsomme, että lupaviranomainen on vastoin luvanhakijan väittämää haitattomasta kallioperästä tulkinut, että kallioperästä ja/tai käsiteltävästä murskeesta voi liueta haitallisia mineraaleja laskeutusaltaisiin, jonka vuoksi niistä poisjohdettavista vesistä on otettava vesinäytteitä ulkopuolisen näytteenottajan toimesta.

Katsomme edellä kuvattuun viitaten epäjohtonmukaiseksi ja ympäristölainsäädännön vastaiseksi sen, että lupaviranomainen lupapäätöksessään väittää, ettei saman alueen metsäautoteille levitetyn murskatun kiviaineksen ympäristövaikutuksia valumavesiin ja lopulta Oulankajokeen tarvitsisi selvittää eikä lupamääräyksiin perustuen valvoa, ettei haitallisia vaikutuksia aiheudu.

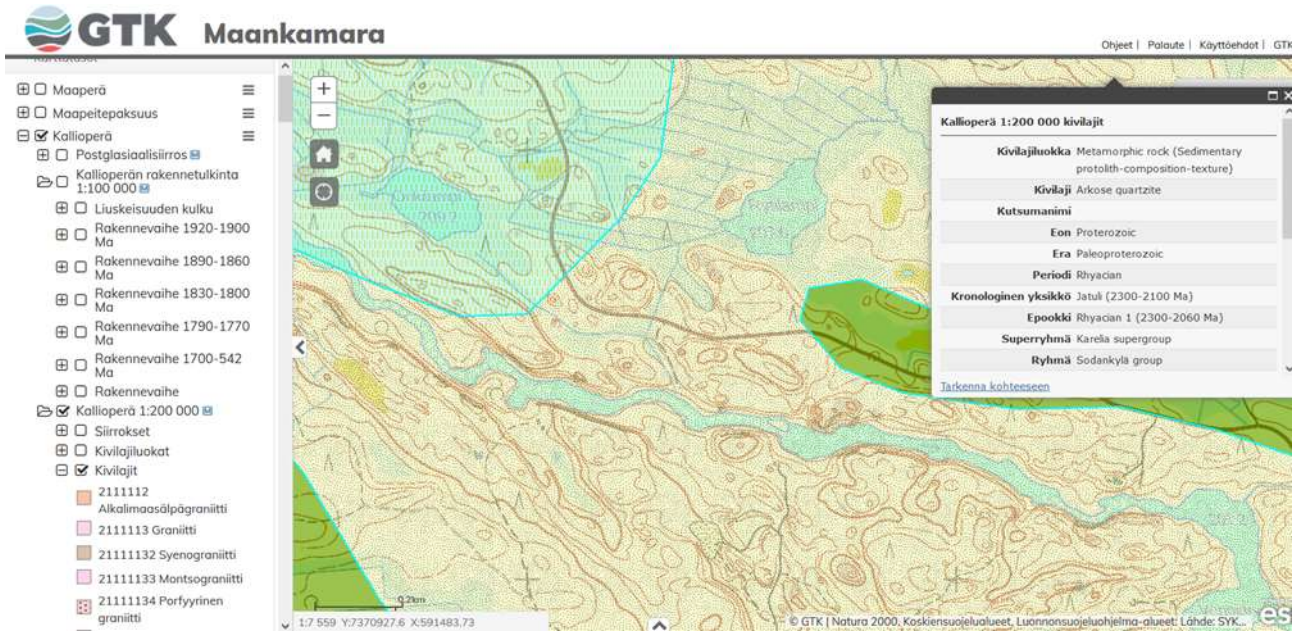
Katsomme, että kysymyksessä olevan louhinta- ja murskaushankkeen lupaharkinnassa olisi tullut ottaa huomioon myös alueen metsänteille levitettävän kalliokivimurskeen ympäristö- ja vesistövaikutukset osana ympäristönsuojelulain 1 §:n, 6 §:n, 39 §:n 42 §:n ja 43 §:n mukaista harkintaa, jonka vuoksi lupaviranomaisen lausuma tältä osin on lainsäädännön vastainen.

3.2.3. Lupaviranomainen tulkitsee ilmeisen virheellisesti GTK:n tietoaaineistoa.

Lupapäätöksessään vastineena muistutuksen liitteeseen 1 lupaviranomainen lausuu ilmeisen virheellisesti tulkiten *Geologian tutkimuskeskus GTK:n tietoaaineistoa (katsottu palvelusta <https://gtkdata.gtk.fi/maankamara/>) mukaan hakemusalueen kallioperä on kvartsiittia. Myöskään hakemusalueen läheisyydessä ei ole muistuttajien mainitsemia liuskevyöhykkeen kallioita.*

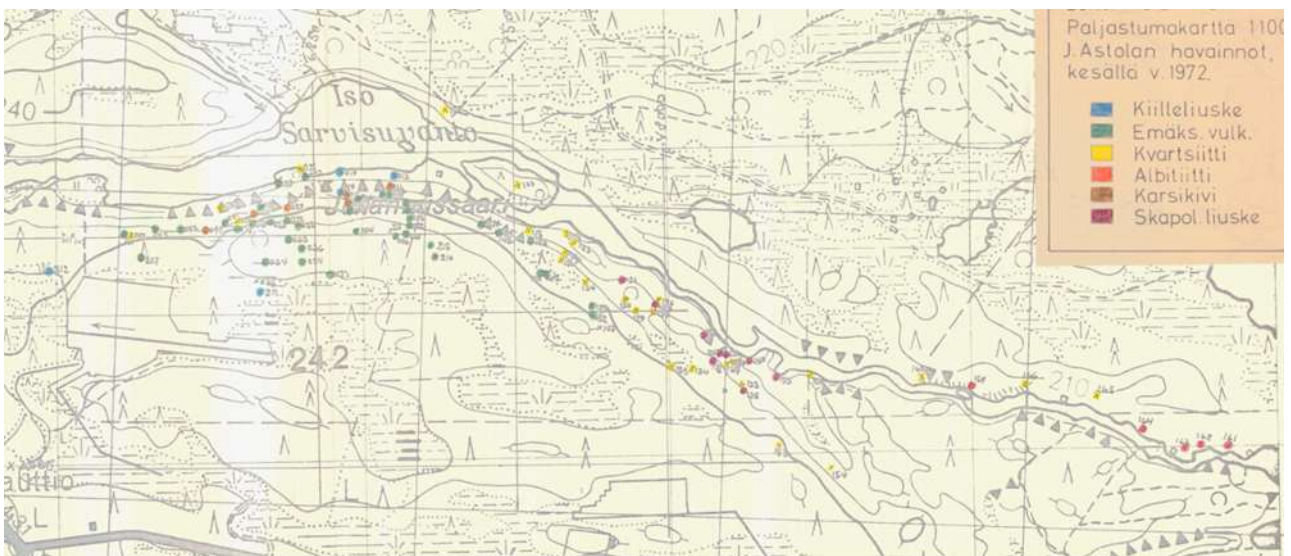
Katsomme, että GTK:n maankamara tietoaaineiston mukaan haetun louhinta-alueen kallioperä on arkoosikvartsiittia (213422), ja maankama on samanlaista kyseisellä kohdalla sekä Oulankajoen pohjois- että eteläpuolella. Erikseen huomautamme, että kyseinen kvartsiitti -nimike ei tarkoita, että kallioperä olisi puhdasta kvartsiittia, vaan kvartsiittia siihen sisältyvine muine mineraaleineen.

Valitus Pelkosenniemen-Savukosken kansanterveystyön kuntayhtymän ympäristöterveyslautakunnan päätöksestä myöntää Oulangan Murske Ay:lle maa-aines- ja ympäristölupa.

Katsomme yllä kuvatun maankamaratiedon osoittavan perusteettomaksi lupaviranomaisen väitteen, ”ettei myöskään hakemusalueen läheisyydessä olisi muistuttajien mainitsemia liuskevyöhykkeen kallioita. Luvan mukainen ottosyvyys on keskimäärin 7 metriä ja enimmillään 12 metriä. Ennakollisesti arvioiden haetulla ottosyvyydellä kallioperän laatu ei ehdi muuttua.”

Viittaamme muistutuksen liitteessä 1 esittyihin tietoihin Rautaruukki Oy:n uraaninetsintätutkimusraporteista Sallassa 1972, josta tutkimusraportista käy ilmi että Oulangan Ahvenojalla jatkettiin vuoden 1971 kairaustutkimuksia, joissa kaivettiin havaituissa säteilypaikoissa kallio esiin, ja todettiin kairauksin noin 4 km pituisessa tutkitussa alueessa paikoin korkeita uraanipitoisuuksia, ja kyseisen radioaktiivisuuden todettiin liittyvän albitiitteihin sekä joihinkin liuskeisiin tai karsimaisiin kiviin.

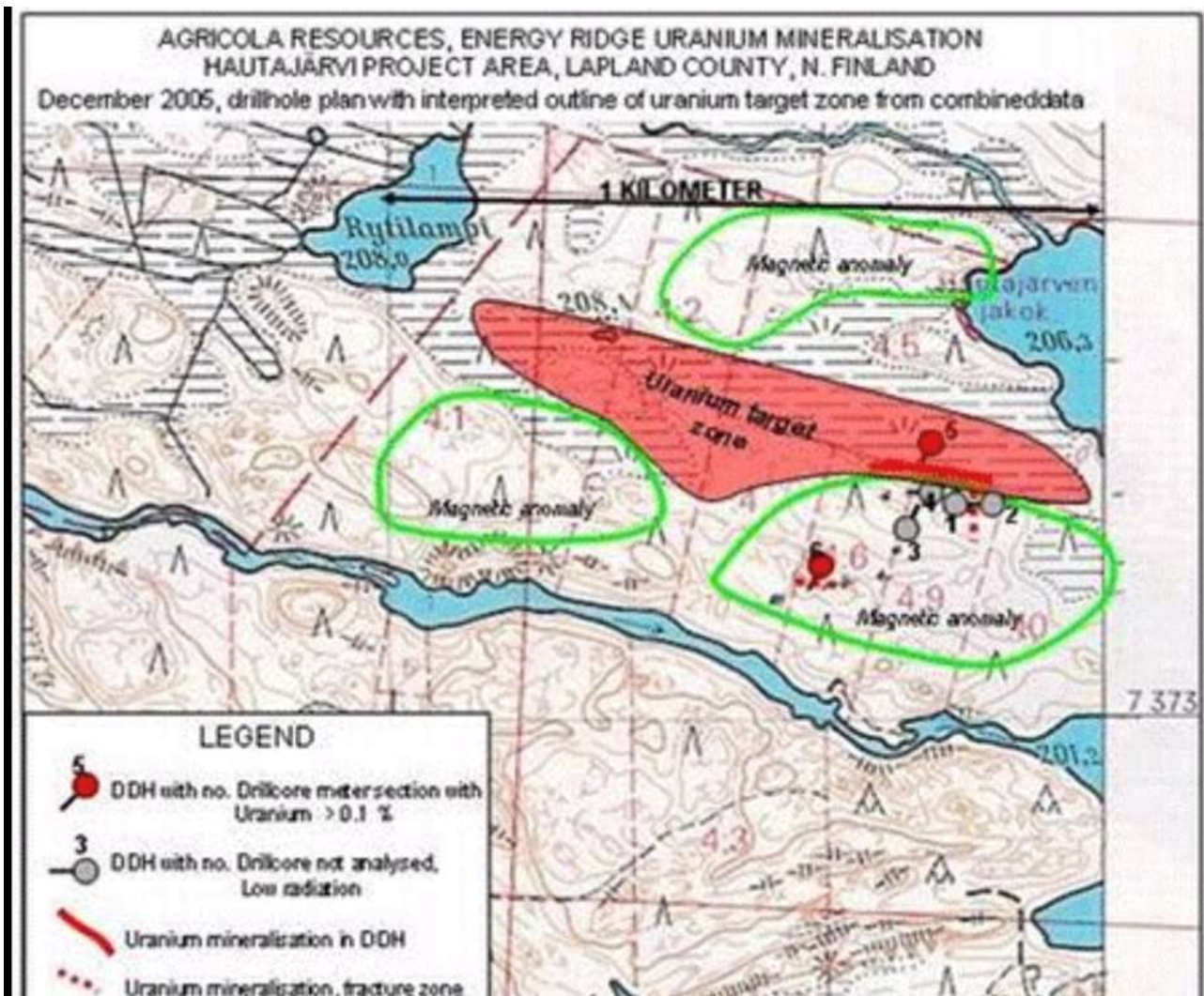
Katsomme Rautaruukki Oy:n tutkimusraportin osoittavan alueen kallioperässä ja kallion pintakerroksissa olevan ympäristövaikutusten ja

ekologian kannalta haitallisia uraanipitoisuuksia, jotka raporttien tiedot ovat päinvastaisia kuin nyt käsillä olevassa lupahakemuksessa luvanhakija väittää kallioperän haitattomuudesta.

Katsomme, ettei lupaviranomainen epämääräisellä ja yksilöimättömällä viittauksellaan GTK:n maankamaratiedostoon osoita perusteettomiksi tai virheellisiksi tutkimusraporttien tietoja alueen kallioperässä ja kallion pintakerroksissa olevista ympäristövaikutusten ja ekologian kannalta haitallisista uraanipitoisuuksia.

Viittaamme muistutuksen liitteessä 1 esitettyihin tutkimusraporttitietoihin Agricola Resourcesin Sallan Rytilammen - Venojärven alueella suorittamista uraanikairauksista.

Kyseisten kairauksen alirakoitsijana eli käytännön toteuttaja toimi GTK.

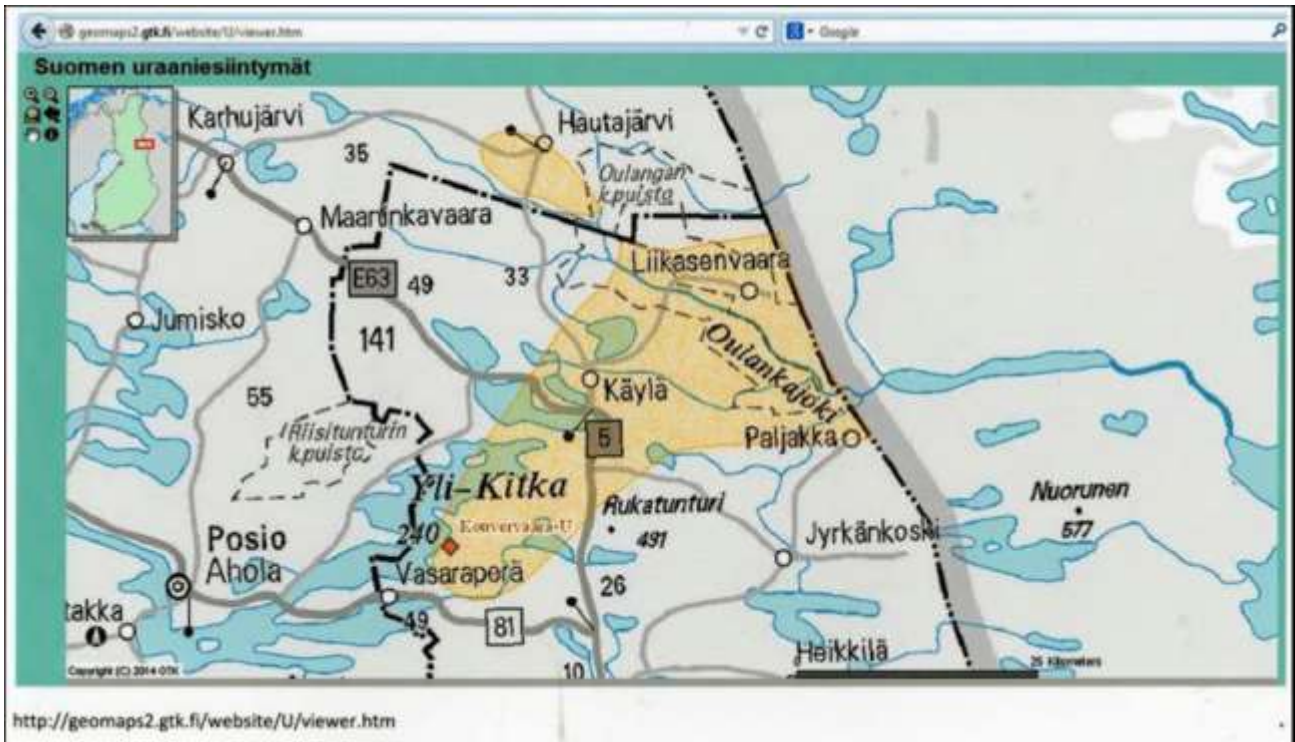
Muistutuksen liitteessä 1 katsoimme kaivosyhtiö Agricolan Lontoossa 2015 mainostamansa tutkimusraportin osoittavan alueen kallioperässä olevan ympäristövaikutuksiltaan ja ekologian kannalta merkittäviä haitallisia uraanipitoisuuksia, jotka raportoidut tiedot ovat päinvastaisia kuin nyt käsillä olevassa lupahakemuksessa luvanhakija väittää kallioperän haitattomuudesta.

Valitus Pelkosenniemen-Savukosken kansanterveystyön kuntayhtymän ympäristöterveyslautakunnan päätöksestä myöntää Oulangan Murske Ay:lle maa-aines- ja ympäristölupa.

Katsomme, ettei lupaviranomainen epämääräisellä viittauksellaan GTK:n maankamaratiedostoon osoita perusteettomiksi tai virheellisiksi Agricola Resourcesin tutkimusraporttien tietoja alueen kallioperässä ja kallion pintakerroksissa olevista ympäristövaikutusten ja ekologian kannalta haitallisista uraanipitoisuuksia.

Viittaamme muistutuksen liitteessä 1 esittyihin tietoihin GTK:n määrittämästä Kuusamon uraanivyöhykkeestä.

Muistutuksen liitteessä 1. esitimme GTK:n laatiman Kuusamon uraanivyöhykekartan:

Katsomme, että kyseisestä kartasta ilmenee selkeästi, että Kuusamon uraanivyöhyke ulottuu myös Kuusamon kaupungin rajan ja Sallan Häutajärven kylän väliselle alueelle, eli juuri tuolle alueelle jolle lupanhakija on hakenut kyseistä kiviaineksen louhinta- ja murskauslupaa.

Katsomme muistutuksen liitteessä 1. esitettyjen GTK:n uraanitutkimusraporttien sekä GTK:n niiden pohjalta määrittämän Kuusamon uraanivyöhykekartan osoittavan alueen kallioperässä olevan ympäristövaikutusten ja ekologian kannalta haitallisia uraanipitoisuuksia, jotka tiedot ovat päinvastaisia kuin nyt käsillä olevassa lupahakemuksessa lupanhakija väittää kallioperän haitattomuudesta.

Katsomme, ettei lupaviranomainen epämääräisellä viittauksellaan GTK:n maankamaratiedostoon osoita perusteettomiksi tai virheellisiksi GTK:n uraanitutkimusraporttien tietoja eikä niiden pohjalta laadittua Kuusamon uraanivyöhykekarttaa, jotka osoittavat alueen kallioperässä ja kallion pintakerroksissa olevan ympäristövaikutusten ja ekologian kannalta haitallisista uraanipitoisuuksia.

Edellä kuvattuun viitaten katsomme lupaviranomaisen perustelevan lupapäätöstään oikeusperusteltaan pätemättömillä perusteilla.

3.2.4. Lupaviranomainen perustelee päätöstään luvanhakijan perusteettomalla ja harhauttavalla selvityksellä kalliokiviaineksen radioaktiivisuudesta.

Lupaviranomainen lupapäätöksen perustelunaan lausuu:

”Luvan hakija on toimittanut vastineessaan selvityksen kalliokiviaineksen radioaktiivisuudesta. Ottaen huomioon myös haettavan luvan pienen ottomäärän, asiassa ei ole ollut perustetta vaatia lupahakemusta tarkempia selvityksiä. Lupapäätöksessä on kuitenkin annettu tarkkailumääräyksiä, joiden perusteella voidaan arvioida toiminnan ympäristövaikutuksia.”

Viittaamme edellä kohdissa 2.1.2., 2.1.3. ja 2.1.4. lausuttuun.

Katsomme, ettei lupaviranomainen ole varmistunut luvanhakijan vastineen oikeudellisesta pätevyydestä osoittamaan lupahakemuksen kalliokiviaineksen radioaktiivisuuden selvittämistä ennen lupapäätöksen tekoaan.

Katsomme, ettei lupaviranomainen lupapäätöksessään osoita, että kyseinen luvanhakijan teettämä testi on suoritettu lupahakemusalueen kallioperän näytteestä, ei osoita ”täyttösora” terminologian tarkoittavan kalliomursketta, eikä osoita luvanhakijan tehneen kalliomurskeen ympäristöominaisuuksien selvittämistä tarkoittavaa selvitystä.

Katsomme, ettei lupaviranomainen epämääräisellä viittauksellaan luvanhakijan teettämään epämääräiseen *selvitykseen kalliokiviaineksen radioaktiivisuudesta* osoita perusteettomiksi tai virheellisiksi muistutuksen liitteessä 1 esitettyjä uraanitutkimusraporttien tietoja, jotka osoittavat alueen kallioperässä ja kallion pintakerroksissa olevan ympäristövaikutusten ja ekologian kannalta haitallisista uraanipitoisuuksia.

Katsomme myös oikeusperusteltaan pätemättömäksi lupaviranomaisen päätöksessään esittämän perustelun, että *”ottaen huomioon myös haettavan luvan pienen ottomäärän, asiassa ei ole ollut perustetta vaatia lupahakemusta tarkempia selvityksiä”*. Katsomme luvanhakijan vastineessaan tarkentaneen, että louhittu kalliokiviaines pääsääntöisesti käytetään kyseisen alueen metsäteiden kunnostukseen tai rakentamisiin.

Katsomme, että tällaisessa tilanteessa on toiminnan ympäristövaikutusten vaikutusten arvioimiseksi otettava huomioon sekä louhosalueen ympäristövaikutukset että louhitun kalliokiviaineksen tiestön pinnalta aiheuttamat ympäristö- ja vesistövaikutukset kokonaisuutenaan.

Katsomme, että lupaviranomaisen väittämä *”Lupapäätöksessä on kuitenkin annettu tarkkailumääräyksiä, joiden perusteella voidaan arvioida toiminnan ympäristövaikutuksia,”* ei toteuta toiminnan ympäristövaikutusten arviointia ja tarkkailua kokonaisuutenaan, vaan pelkästään louhinnan ja murskauksen ympäristövaikutusten tarkkailua lupahakemusalueella eli louhosalueella.

Edellä kuvattuun viitaten katsomme lupaviranomaisen perustelevan lupapäätöstään oikeusperusteltaan pätemättömillä perusteilla, eikä lupaviranomainen osoita tehneensä luvan myöntämisedellytysten täyttymisen osoittamiseksi riittävien selvitysten arviointia, lupapäätöstä, eikä lupamääräysten määrittämistä huomioiden hakijan koko hankekokonaisuuden toimintojen yhteiset vaikutukset ympäristölainsäädännön 1 §:n tarkoittamalla tavalla kokonaisuutenaan.

3.2.5. Lupapäätöksessä on annettu toiminnan lopettamista ja alueen jälkihoitoa koskevat määräykset riittämättömiin selvityksiin perustuen

Viittaamme edeltävissä kohdissa osoitettuun edelleen puuttuvaan kyseisen louhittavan kalliokiviaineksen ympäristöominaisuuksien ja -vaikutusten selvittämisestä.

Katsomme, että kyseisen puutteen vuoksi myös tiestölle levitettävän kalliokiviaineksen ympäristövaikutusten arviointi puuttuu, ja siten myös tarkkailu- ja jälkihoitotöiden tarve on selvittämättä tiestölle mahdollisesti levitetyn haitallisia ympäristövaikutuksia aiheuttavan kalliokiviaineksen johdosta.

Edellä kuvattuun viitaten katsomme, että sekä louhoksen että tiestölle levitetyn kalliokiviaineksen jälkihoitotarve on uudelleen määritettävä ottaen huomioon kalliokiviaineksen ympäristöominaisuudet ja -vaikutukset (joita ei vielä ole selvitetty), jotta määrättävän vakuuden avulla voidaan turvata tarpeellisten jälkihoitotöiden tarve, mikäli luvanhakija ei itse pysty niitä suorittamaan.

Valituksen tiivistelmä

Luvanhakija ei lupahakemuksessaan ole esittänyt riittäviä selvityksiä luvan myöntämisedellytysten täyttymisen osoittamiseksi.

Luvanhakija ei lupahakemuksessaan esitä selvityksiä louhittavan kalliokiviaineksen ympäristöominaisuuksien selvittämisestä eikä kiviaineksen ympäristövaikutuksista louhosalueella eikä louhitus kiviaineksen tiestölle levittämisen ympäristö- ja vesistövaikutuksista.

Lupaviranomainen ei kuulutusasiakirjassa osoita luvan myöntämisedellytysten täyttymistä selvitetyn, eikä osoita kalliokiviaineksen ympäristöominaisuuksia ja -vaikutuksia selvitetyn.

Luvanhakija ei vastineessaan muistutukseen ja muistutuksen liitteeseen 1 osoita muistutuksen ja muistutuksen liitteen 1 yksityiskohtaisia perusteluja perusteettomiksi tai virheellisiksi.

Lupaviranomainen ei lupapäätöksessään osoita muistutuksen ja muistutuksen liitteen 1 yksityiskohtaisia perusteluja perusteettomiksi tai virheellisiksi.

Lupaviranomainen perustelee kuulutusmenettelyään oikeusperusteltaan pätemättömällä perustelulla.

Lupaviranomainen perustelee lupapäätöstään luvanhakijan harhauttaviin vastineisiin perustuen sekä omaan ilmeisen virheelliseen GTK:n maankamaratiedoston tulkintaansa perustuen.

Katsomme lupaviranomaisen tehneen lupapäätöksen riittämättömiin selvityksiin sekä virheellisiin laintulkintoihin perustuen, jonka vuoksi vaadimme lupapäätös kumottavaksi ja luvanhakijan hakemus hylättäväksi.

Vaatimukset

Ensisijaiset vaatimukset pääasiaan liittyen

1. Vaadimme lupapäätös kumottavaksi ja lupahakemus hylättäväksi

Katsomme valituksen yksityiskohtaisissa perusteluissa osoitetun, että luvanhakijan lupahakemus on lainvastaisesti puutteellinen lupahakemuksen mukaisen kalliokiviaineksen ympäristöominaisuuksien ja -vaikutusten selvittämisen suhteen, eikä luvanhakija ole lupahakemuksessaan esittänyt luvan myöntämisedellytysten täyttymisen osoittamiseksi riittäviä selvityksiä.

Katsomme valituksen yksityiskohtaisissa perusteluissa osoitetun, että lupaviranomainen on kuuluttanut lainvastaisesti riittämättömiin selvityksiin perustuvan lupahakemuksen.

Katsomme valituksen yksityiskohtaisissa perusteluissa osoitetun, että luvanhakija ei vastineissaan osoita muistutuksen ja muistutuksen liitteen 1 yksityiskohtaisia perusteluja perusteettomiksi tai virheellisiksi, vaan päinvastoin epämääräisillä vastinelausunnoillaan osoittaa muistutuksemme perustelut oikeiksi.

Katsomme valituksen yksityiskohtaisissa perusteluissa osoitetun, ettei lupaviranomainen lupapäätöksessään osoita muistutuksen ja muistutuksen yksityiskohtaisia perusteluja perusteettomiksi tai virheellisiksi, vaan päinvastoin tukeutuu päätöksessään luvanhakijan epämääräisiin harhauttavan luontoisiin lausuntoihin, joka menettely osaltaan osoittaa muistutuksemme yksityiskohtaiset perustelut oikeiksi.

Lupaviranomainen lisäksi perustaa lupaharkintansa ilmeisen virheelliseen tulkintaan GTK:n kallioperätiedostosta, mikä osaltaan osoittaa muistutuksemme perustelut oikeiksi.

Edellä kuvattuihin perusteluihin viitaten katsomme, että lupapäätös perustuu sekä lupaviranomaisen että luvanhakijan lainvastaisiin menettelyin, jonka vuoksi lupapäätös on kumottava ja luvanhakijan lupahakemus on hylättävä.

Toissijaiset vaatimukset pääasiaan liittyen

2. Katsomme, että mikäli hallinto-oikeus vastoin vaatimustamme ei suoraan kumoa lupapäätöstä, vaan lähettää sen takaisin lupaviranomaiselle uudelleen ratkaistavaksi, emme katso sellaista ratkaisua mahdolliseksi, koska lupapäätöksen perusteena oleva lupahakemus on lainvastaisesti riittämättömiin selvityksiin perustuva, jonka vuoksi siihen hakemukseen perustuvaa uutta lainvoimaista lupaharkintaa ei voi tehdä.

3. Katsomme, että mikäli hallinto-oikeus vastoin vaatimustamme ei suoraan kumoa lupapäätöstä, vaan lähettää sen takaisin lupaviranomaiselle uudelleen ratkaistavaksi, on hallinto-oikeuden liitettävä päätökseensä velvoite, että luvanhakijan on asian uudelleen käsittelemistä varten tehtävä uudet riittävät selvitykset kalliokiviaineksen ympäristöominaisuuksista ja -vaikutuksista koko toimintaa koskien sekä esitettävä riittävät selvitykset luvan myöntämisedellytysten täyttymisen osoittamiseksi, ja että lupaviranomaisen on kuulutettava kyseisiin selvityksiin perustuva uusi lupahakemus ja hankittava siihen perustuvat lausunnot ja mielipiteet.

Valitus Pelkosenniemen-Savukosken kansanterveystyön kuntayhtymän ympäristöterveyslautakunnan päätöksestä myöntää Oulangan Murske Ay:lle maa-aines- ja ympäristölupa.

Tietopyynnöt

Pyydämme tiedottamaan meille tähän valitukseen annettavista vastineista ja lausunnoista sekä antamaan meille mahdollisuus lausua niihin.

Kunnioittaen

Rovaniemellä 11.8.2021

Suomen luonnonsuojeluliiton Lapin piiri ry.

Sari Hänninen
Puheenjohtaja

Mika Flöjt
Toiminnanjohtaja

Pro Kutsa ry, yhdistyksen toimialue on Salla.

Vesa Haataja
Puheenjohtaja

[REDACTED]

Villilohi ry, valtakunnallinen yhdistys vaelluskalojen ja virtavesien puolesta

Mika Suutari-Jääskö
puheenjohtaja

[REDACTED]

Valittajien yhteinen yhteyshenkilö asiassa on (prosessiosoite):

Mika Flöjt
toiminnanjohtaja
+358 40 823 2443

Piirin sähköposti: lappi@sl.fi tai lapinpiiri@gmail.com

Suomen luonnonsuojeluliiton Lapin piiri ry
Rovakatu 23, huone 219
96100 Rovaniemi